

17. Lelki ajándékok és szolgálatok

Egyházunk tagjainak Isten minden korban lelki ajándékokat adományozott, amelyeket szeretet-szolgalatban az egyház és az egész emberiség javára kellett felhasználniuk. A Szentlélek tevékenysége által ajándékok - aki úgy adja minden tagnak, amint akarja - biztosítja azokat a képességeket és szolgálatokat, amelyek az egyház Isten által rendelt küldetésének betöltéséhez szükségesek. A Szentírás szerint ezek az ajándékok a következő szolgálatokat foglalják magukba: hit, gyűgytás, prófétia, igehirdetés, tanítás, irányítás, megbízhatóság, kinyitási lehetőség, infelidőzés szolgálat, jártasság gyakorlása az emberek segítségére és bitorításra. Néhány tagot Isten elhívott és Lelke felruházott olyan tevékenységre, amit az egyház a lelkes, evangélikus, apostoli és tanítási szolgálatként ismer el. Céljuk, a tagok felkészítése a szolgálatra, az egyház lelki életének fokozására emelése, hitben és istenismeretben való fejlődése. Ha a tagok, mint Isten sokféle kegyelmének hűségesei alkalmazzák a lelki ajándékokat, akkor az egyház valóban a hamis tanításoktól mentes marad. (Róm 12:4-8; 1Kor 12:9-11,27-28; Ef 4:8,11-16; ApCsel 6:1-7; 1Tim 2:1-3; 1Pt 4:10-11)

Jézusnak követlenül a mennybe menetele előtt mondott szavai megvilágították a tanítást. "Éljen az Én szellemem minden teremtettségben" (Mk 16:15) - parancsolta a tanítványoknak.

Az egész világnak? Minden teremtettségnek? A tanítványok biztosan lehetetlen feladatnak tartották ezt. Krisztus tudta, milyen tehetetlenek; ezért azt mondta nekik, hogy ne menjenek el Jeruzsálemből, hanem "visszatérjétek be az Atyának áldásába". Majd bitorította őket: "Éljen az erő, minekutána a Szentlélek eljő reátok; és lesztek nekem tanítványok, mint az egész világban és Samáriában és a földnek mindaholhatóságig" (ApCsel 1:4, 8).

Jézus mennybemenetele után a tanítványok sok időt töltöttek imádkozással. Ásszhang és alázatosságig váltotta fel a Jézussal töltött idejük nagy részét megromlás vizsgálkodást és féltékenységet. A tanítványok megtértek. Krisztussal való szoros kapcsolat és az ennek eredményeként létrejött egység felkészítette őket a Szentlélek kiírására.

Ahogy a Lélek által a világ felkészítésére alkalmassá tette Jézust a szolgálatára (ApCsel 10:38), a tanítványok is részesültek a Szentlélek keresztségében (ApCsel 1:5), hogy bizonyosságot tudjanak tenni. Az eredmény bízható volt. Azon a napon, amikor megkapták a Szentlélek ajándékát, háromezer embert kereszteltek meg (Iájsd ApCsel 2:41).

Á

A Szentlelk ajándékai

Krisztus példájával

szemlélte a Szentlelk ajándékai: „Őppen úgy van ez, mint az az ember, aki Őtra akarván kelni, előhvat az ő szolgáit, Ős amije volt, Őtad nŕkik. Ős ada az egyiknek Őt tŕlentumot, a mŕsiknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek az ő erejéhez kŕpest; Ős azonnal Őtra kele" (Mt 25:14-15).

Ez a messze országba utazó

ember a mennybe tŕvozt Krisztust jelkŕpezi. Ennek az embernek a „szolgáit” Krisztus kŕvetői, akiket Őron vett meg (1Kor 6:20) „drŕga vŕren... a Krisztuson” (1Pt 1:19). Krisztus megvŕltotta Őket a szolgálatra, hogy „ezutŕn ne maguknak Őljenek, hanem annak, aki Őrettŕk meghalt, Ős feltŕmasztatott” (2Kor 5:15).

Krisztus javakat adott

minden szolgájának, mindenkinek a kŕpessŕghez mŕrten, „kinek-kinek a maga dolgŕt megszabván” (Mk 13:34). Ezek a javak - az egyŕb ajándékokkal Ős kŕpessŕgekkel egyŕtt (Ősd e kŕnyv 20. fejezetŕt) - a Lŕlek kŕlŕnleges ajándékait Őbrŕzolják.[1]

Krisztus ŕnkŕsdkor ezeket

a lelki ajándékokat bizonyos ŕrtelemben az egyháznak adta. „Fŕlmenvŕn a magassŕgba - mondj a Pŕl -, adott ajándékokat az embereknek”. „Mindenikŕknek pedig adatott a kegyelem a Krisztusŕl osztott ajándéknak mŕrtŕke szerint” (Ef 4:8, 7). Ezeket az ajándékokat a Szentlelk osztogatja, „mindenkinek kŕlŕn, amint akarja” (1Kor 12:11), hogy kŕpessŕ tegyŕk az egyházat kijelŕlt feladata elvŕgzsŕre.

Á

A lelki ajándékok rendeltŕse

A Szentlelk kŕlŕnleges

kŕpessŕget ad egy-egy gyŕlekezeti tagnak, hogy segŕtse az egyházat mennyei kŕldetŕse teljesŕtŕben.

ŕsszhang az egyházon

belŕl. A

korinthusi gyŕlekezetben egyetlen lelki ajándék sem hiŕnyzott (1Kor 1:4, 7).

Sajnos, azonban a tagok, mint a gyerekek, azon vitatkoztak, hogy melyik ajándék a legfontosabbak.

Pál a gyülekezet

szóhasználatja miatt aggodalmában Árt a korinthusiaknak ezeknek az ajándékoknak a valódi jellegéről, és arról, hogy azok miként teljesítik feladatukat. A lelki ajándékok - magyarul - kegyelmi ajándékok. Ugyanaz a Lélek adja azokat az "ajándékokat", amelyekben "élezzük a lelkünkben"; és a szolgálatokban és cselekedetekben, amelyekhez ezek az ajándékok vezetnek, szintén "élezzük a lelkünkben". De Pál hangsúlyozza, hogy "élezzük ugyanaz az Isten... cselekszi mindezt mindenki" (1Kor 12:4-6).

A Lélek ajándékokat oszt

minden hátra - a gyülekezet előtt, illetve előtt. Az Árt műveinek széleskörű hatása, milyen ajándékokat oszt a Lélek, és kinek. Nem mindenki kapja ugyanazokat az ajándékokat. Pál azt mondja, hogy a Lélek az egyiknek bölcsességet ad, a másoknak tudományt, az egyiknek hitet, a másoknak csodatevést, az egyiknek prófétát, a másoknak a lelkek megteremtését, az egyiknek nyelveket, a másoknak nyelvek magyarázását. "De mindezeket egy és ugyanaz a Lélek cselekszi, osztogatván mindenkinek kármely, amint akarja." (11. v.) Istennek jár kármely annak az ajándéknak a működéséhez, amelyet az egyház kapott, nem pedig annak az embernek, aki azt az ajándékot felhasználja. És mivel Isten az egyháznak, és nem az egyes embereknek adja az ajándékokat, a megajándékozottak ne tekintenek az ajándékokat magántulajdonuknak.

Mivel a Lélek egy

osztogatja az ajándékokat, amint járt, egy ajándékot sem szabad lebecsülni vagy lekicsinyelni. Az egyház egyetlen tagjának sincs joga bősékedni megbízatásával vagy feladatával, és senki se örezze magát alsőbbrendűnek, mert szerényebb feladatot kapott.

1. Az ajándékok

működésük mintája. Pál az emberi test működésével szemlélteti a kármely ajándékok "szhangját". A testnek sok része van, és mindegyik a maga módján járul hozzá a működéséhez. "Él Isten elhelyezte a tagokat a testben, egyenként mindenkit, amint akarta." (18. v.)

A test egyik része sem

mondhatja a másoknak: "Nincs rád szükségem!" Minden tag függő viszonyban van egymással, és amelyek a test tisztességesebb tagjainak tartunk, azoknak nagyobb tisztességet tulajdonunk, és amelyek "kötelenek bennünk, azok nagyobb "készen" részesülnek; amelyek pedig "készek bennünk, azoknak nincs erre szükségük. De az Isten szerkeszté egybe a testet, az alábbvalóknak nagyobb tisztességet adván" (21-24. v.).

Bármelyik szerv hibás

működése kihat az egész testre. Ha a testnek nem lenne agya, a gyomor nem működne; és ha nem volna gyomra, hatástanál vólna az agy. Az egyház is ugyanígy szenved, ha bármely tag hiányzik, akármilyen jelentéktelen legyen is az.

Kétféle végleges vádalmat

igényelnek felépítést a test gyengébb szervei. Lehet az ember kő vagy íb n, de máj, sz-v vagy t-dő n. Italiban szabadon hagyjuk arcunkat és kezünket, de a test egyb rősezt ruhával borítjuk, erényesgből vagy illendősgből. Egyáltalán nem becsülhetjük le a kisebb ajándékokat, inkább nagyobb gondal kell bennünk velük, mert a gyülekezet egésze málik rajtuk.

Isten azért adott lelki

ajándékokat az egyháznak, hogy "legyen meghasonlva a testben"; hogy táplálja az összhang és az egymástól való fggés szellemét; és hogy "zügyanarrá gondoskodjanak egymásért a tagok. "s akár szenved egy tag, vele együtt szenvednek a tagok mind" (25-26. v.). Tehát amikor egy h-vő szenved, az egész gyülekezetnek tudnia kell róla, és segítenie kell a szenvedés enyhítésében. A gyülekezet csak akkor lehet egészes, ha ez a szemly is meggyógyult.

Miután Pál beszélt minden

egy ajándék körül, felsorolt néhányat k: "Nemelyeket rendelt Isten az anyaszentegyházban először apostolokul, másodsor práfátikul, harmadsor tan-tákul; azután csodatevő erőt, aztán gygytásnak ajándékait, gyimolokat, kormányokat, nyelvek nemeit" (28. v.; v. Ef 4:11). Mivel egy tag sem kapta meg az összes ajándékot, Pál mindenkit arra btorította, hogy "rekedjen a nagyobb kegyelmi ajándékokra" (31. v. 0j prot. ford.), amelyek a leghasznosabbak az egyháznak.[2]

2. A székes kiterjedés. A Szentlelek ajándékai azonban "nmagukban nem elegendők. Van egy kivételkppen való" "t"

(31. v.). M-g Krisztus

visszajvetelekor a lelek ajándékai megszűnnek, a lelek gymlcse "rkkával"; magában hordja a szeretet "r hatalmát, és amit a szeretet eredményez - a bókességet, jásgot és igazságot (lásd Gal 5:22-23; Ef 5:9). M-g a práfátaság, a nyelvek ajándéka és a tudomány eltűnik, a hit, a remény és a szeretet megmarad. "Ezek kzt pedig legnagyobb a szeretet." (1Kor 13:13)[3]

Az a szeretet, amelyet

Isten ad (gárgá agap), "felíldozás és adakozás szeretet (1 Kor 13:4-8). Ez a magasabb rendű szeretet felismeri a szeretett szemly vagy tárgy "t; ez a szeretet elvakra, nem "rősekre épül; ez a szeretet a szeretet tárgyának nagyszerű tulajdonságai iránti tiszteletből fakad".[4] A szeretet nkli ajándékok zűzavart és pirtoskodást okoznak az egyházban. Ezért a kivételkppen való "t a lelki ajándékokkal megíldottak számára van, hogy elnyerjék azt a teljesen "nzetlen szeretetet is. "Kvessetek a szeretetet, k-vájnítok a lelki ajándékokat." (1Kor 14:1)

Á%oljÁ¼nk Isten
dicsősÁgÁre! PÁjl
a rÁ³maiakhoz Á-rt levÁ©ben is beszÁ©lt a lelki ajÁ;ndÁ©kokrÁ³. Minden hÁ-võt arra
szÁ³lÁ-tott fel, hogy Isten dicsősÁgÁre Á©ljen (RÁ³m 11:36-12:2), Á©s ismÁ©t a test
tagjaival szemlÁ©ltette azt a kÁ¼lÁ¼nbÁ¼zősÁg ellenÁ©re meglevõ egysÁ©get, amely az
egyhÁ;jzhoz csatlakozÁ³ hÁ-võket jellemzi (3-6. vers).

Legyenek a hÁ-võk
alÁ;jzatosak, tudva azt, hogy mind a hit, mind a lelki ajÁ;ndÁ©kok forrÁ;sa Isten
kegyelme. MinÁ©l tÁ¼bb ajÁ;ndÁ©kot kap egy hÁ-võ, Á©s minÁ©l nagyobb a lelki
befolyÁ;sa, annÁ;l jobban kell tÁ;jmaszkodnia Istenre.

PÁjl ebben a fejezetben a
kÁ¼vetkező ajÁ;ndÁ©kokat sorolta fel: Á-rÁ;smagyarÁ;jzÁ;s (ihletett kijelentÁ©s,
kinyilatkoztatÁ;s; Á°j protestÁ;ns fordÁ-tÁ;jsban: prÁ³fÁ©tÁ;ilÁ;js); szolgÁ;lat, tanÁ-tÁ;js,
intÁ©s (bÁ;torÁ-tÁ;js); adakozÁ;s (szÁ©tosztÁ;js); vezetÁ©s Á©s kÁ¼nyÁ¼rÁ¼let (szÁ;nalom).
Ahogy 1Kor 12-ben, itt is a keresztÁ©nysÁ©g legfontosabb elvÁ©ve -, a szeretettel
(9. v.) zÁ;jrta fejtegetÁ©sÁ©t.

PÁ©ter a lelki ajÁ;ndÁ©kok
tÁ©mÁ;jjÁ;it azzal a hÁ;ttÁ©rel magyarÁ;jzta, hogy â€žza vÁ©ge pedig mindennek kÁ¼zel van"
(1Pt 4:7). Az idõ sÁ¼rgõssÁ©ge azt diktÁ;lja, hogy a hÁ-võk hasznÁ;jlÁ;jk az
ajÁ;ndÁ©kokat. â€žKi-ki amint kegyelmi ajÁ;ndÁ©kot kapott - mondta -, Á°gy sÁ;jfÁ;jrkodjatok
azzal egymÁ;jsnak, mint Isten sokfÁ©le kegyelmÁ©nek jÁ³ sÁ;jfÁ;rai" (10. v.). PÁ;lhoz
hasonlÁ³an, PÁ©ter is azt tanÁ-totta, hogy ezeknek az ajÁ;ndÁ©koknak nem Á¼ndicsõÁ-tÁ©s
a cÁ©ljuk, hanem, hogy â€žmindenben Isten dicsõÁ-ttessÁ©k" (11. v.). Ő is a
szeretettel tÁ;jrsÁ-totta ezeket az ajÁ;ndÁ©kokat (8. v.).

Az egyhÁ;jz
nÁ¼vedkedÁ©se. PÁjl
a lelki ajÁ;ndÁ©kok harmadik Á©s egyben utolsÁ³ tÁ;jrgyalÁ;jsakor arra buzdÁ-totta a
hÁ-võket, hogy â€žjÁ;jratok Á°gy, mint illik elhÁ-vatÁ;jsotokhoz, amellyel
elhÁ-vattatok, teljes alÁ;jzatossÁ;ggal Á©s szelÁ-dsÁ©ggel, hosszÁ°túrÁ©ssel,
elszenvedvÁ©n egymÁ;js szeretetben, igyekezvÁ©n megtartani a LÁ©lek egysÁ©gÁ©t a
bÁ©kessÁ©gnek kÁ¼telÁ©ben" (Ef 4:1-3).

A lelki ajÁ;ndÁ©kok is
elõsegÁ-tik az egysÁ©get, ami a gyÁ¼lekezet nÁ¼vedkedÁ©sÁ©t eredmÁ©nyezi. Minden hÁ-võ a
â€žKrisztustÁ³ osztott ajÁ;ndÁ©knak mÁ©rtÁ©ke szerint" kapott kegyelmet (7. v.).

Krisztus â€žadott nÁ©melyeket
apostolokul, nÁ©melyeket prÁ³fÁ©tÁ;kul, nÁ©melyeket evangÁ©listÁ;kul, nÁ©melyeket pedig
pÁ;jszorokul". Ezeket az ajÁ;ndÁ©kokat Krisztus â€žza szentek tÁ¼kÁ©letesbÁ-tÁ©se
cÁ©ljÁ;bÁ³, szolgÁ;lat munkÁ;jjÁ;ra, Krisztus testÁ©nek Á©pÁ-tÁ©sÁ©re" adta. â€žMÁ-g eljutunk
mindnyÁ;jjan az Isten FiÁ;jban valÁ³ hitnek Á©s az Ő megismerÁ©sÁ©nek egysÁ©gÁ©re, Á©rett
fÁ©rfiÁ°sÁ;gra, a Krisztus teljessÁ©gÁ©vel Á©keskedõ kornak mÁ©rtÁ©kÁ©re." (11-13. v.)

Akik lelki ajándékokat kapnak, azoknak az a feladatuk, hogy elsősorban a hávőknek szolgáljanak, és kápezzék ki őket az ajándékaik szerinti szolgálatra.

Ezek a szolgálatok

lelkileg megszilárdítják a gyülekezetet, és védetté teszik a hamis tanításokkal szemben, annyira, hogy a hávők nem lesznek tőbbé a gyermekek, akiket ide s tova hárny a hab, és hajt a tanításnak akármilyen szele, az embereknek álnoksággal, a tövelygés ravaszáigához való családokig; hanem az igazságot kávetvén szeretetben, mindenestől fogva nevedjünk abban, aki a fej, a Krisztusban" (14-15. v.).

Végül, a lelki ajándékok

Krisztusban egységet teremtenek az egyházban, és elősegítik a fejlődést. "Az Akiből az egész test, szép renddel egyberakattán és egybeszerkesztve az Ő segedelmeinek minden kapcsával, minden egyes tagnak mártóke szerint való munkássággal teljesíti a testnek nevedését a maga fűlőp-társára, szeretetben." (16. v.) Ahhoz, hogy az egyház úgy nevedjék, ahogy Isten akarja, minden tagnak használnia kell a tőle kapott kegyelmi ajándékokat.

Ennek eredményeképpen az

egyház kátt irányban nevedzik: a tagok látszámában és az egyes tagok lelki ajándékaiban. Ebben is szerepet játszik a szeretet, mert az egyház csak akkor áppál és nevedzik, ha ezeket az ajándékokat szeretettel használja.

Á

A lelki ajándékok jelentősége

Kézírt szolgálat. A Szent-rás nem támasztja alá azt a véleményét, hogy a papságnak kell szolgálnia, a tagság pedig töltlenül álljon, és arra várjon, hogy táplálják. Lelkészekből és tagokból tevődik össze az egyház, "és Isten népe" (1Pt 2:9). Kézírtsen felelősek az egyház jásztórt és eredményességért. Együtt kell dolgozniuk, mindenkinek a maga Krisztus adta ajándékai szerint. A kézilőnböző ajándékok kézilőnböző feladatok és szolgálatok teljesítését eredményezik. Mindnyájuk együttesen végzik a bizonyítást, hogy kiterjesszék Isten országát, és felkésztésük a világot a Megváltással való találkozássá (Mt 28:18-20; Jel 14:6-12).

A papság szerepe. A lelki ajándékokról szóló tanítás felelőssé teszi a lelkeszt a gyülekezet káppzástórt. Isten apostoloknak, prófétáknak, evangélistáknak, lekipásztoroknak és tanítáknak hávott el embereket, hogy felkésztésük néppét a szolgálatra. "A lelkeszek ne végezzék azt a munkát, ami a gyülekezet feladata. Ha ezt teszik, tőterhelik magukat, és meggátolnak másokat feladatuk végzésében. Tanítsák meg a lelkeszek a tagokat, hogyan dolgozzanak a gyülekezetben és a társadalomban." [5]

Az a lelkész, aki nem kapta meg a tanítás ajszándékait, ne pásztoroként, hanem Isten műveinek más területről szolgálgjon.[6] Isten terve akkor valósul meg az egyházban, ha lelkészei készek és képesek a tagokat megtanítani arra, hogyan használják Isten adta ajszándékaikat.

Az ajszándékok és a misszió: Isten a lelki ajszándékokat az egyház javára adta, nemcsak azok számára, akik a lelki ajszándékokat kapják. És ahogy a megajszándékozott nem a maga számára kapja az ajszándékokat, az egyház sem a maga számára kapja az ajszándékokat. Isten azért áldja meg az egyházat ajszándékokkal, hogy felkészítse a lelkészeket, a világi evangélisták számára.

A lelki ajszándékok nem a járt munkájutalmak, hanem Isten eszközei a munkájához. A lelkészek rendszerint az egyház termékes képességeivel felszegeztethető lelki ajszándékokat ad, bár a termékes adottságok nem lelki ajszándékok. Csak az ajzszálett embert tudja a lelkészek megleveneni. Ájji kell száletnánk ahhoz, hogy lelki ajszándékokat kaphassunk.

Az egység a kálámbzóságban, nem egyformaság. Egyes keresztyének a tbbi hvt magukhoz hasonlívák akarják tenni. Ez az emberi elgondolás nem Istené. Az ajszándékok kiegészítő jellegű mutatja az a tény, hogy a gyülekezet a lelki ajszándékok kálámbzóság ellenére is megőrzi egység voltát. Azt jelzi, hogy Isten egyházjának fejlődése minden egyes tagon málik. Isten azt akarja, hogy az egyházon belül minden ajszándék, szolgálat és tevékenység egyesüljön azon az alapon, amelyet az egyház a tálrtánelme során lefektetett. Jézus Krisztusban, a fő szegletkőben ázaz egyszóópálet szóp renddel rakattatán, nevedik szenttemplomáj az Ásrban" (Ef 2:21).

Bizonyságtéves - az ajszándékok rendeltése. A hvtök kálámbzóság ajszándékokat kapnak, jelezve azt, hogy mindenkinek egyénre szabott szolgálgata van. De minden hvtöknek tudnia kell, hogyan tegyen hitéről bizonyságot, hogyan mondja el, mit hisz, és hogy Isten mit tett az ő életében. Minden egyes ajszándékot, bármi legyen is az, Isten abból a célból ad, hogy birtokosait képes tegye a bizonyságtévesre.

A lelki ajszándékok felhasználásának elmulasztása. Azoknak a hvtöknek, akik nem hajlandók használni lelki ajszándékaikat, nemcsak azt kell meglátniuk, hogy ajszándékaik elsorvadnak, hanem azt is, hogy ártákká lettek kockázttájk. Jézus aggódó szeretettel és komolyan figyelmeztet, hogy az a szolga, aki nem használja tálentumát, semmivel sem jobb, mint áza gonosz és rest szolga", aki eljzszotta ártákká árványú jutalmát (Mt 25:26-30).[7] A hűtlen szolga ánként megvallotta, hogy mulasztása szándékos és előre megfontolt volt. Ezért viselnie kellett mulasztását a felelősséget. Ázaz á-tálet vágőső nagy napján a nagy Brr-rés a gonosztevők áz sorolja azokat, akik károve az alkalmak elöl, csak sodrádtak, és leráztájk magukrá a felelősséget." [8]

Á

A lelki ajándékok felismerése

Azoknak a tagoknak, akik eredményesen akarnak a gyülekezet missziójába bekapcsolódni, ismerniük kell az ajándékaikat. Az ajándékok olyanok, mint az iránytű, amely birtokosát a szolgálat és a teljes élet iránt felébreszt (Jn 10:10). Amilyen mértékben élzünk akarjuk (vagy elmulasztjuk) felismerni, fejleszteni és használni képességeinket, a gyülekezet annyival szegényebb, mint amilyen lehetne. Kevesebb, mint amilyennek Isten tervezte." [9]

Lelki ajándékaink felismerésének folyamata [10] az alábbiak szerint jellemezhető:

Lelki felkésztés. Az apostolok buzgóan imádkoztak azért, hogy olyan szavakat mondjanak, amelyek a bűnösöket Krisztushoz vezetik. Feltették a nézeteltéréseiket és az elsőbbség utáni vágyat, ami előzőleg elválasztotta őket egymástól. Bűneik megvallása és a bűnbánat Krisztussal szoros kapcsolatba vonta őket. Azoknak is, akik ma fogadják el Krisztust, így kell felkészülniük a Szentlélek keresztségére.

A Lélek keresztsége nem egyszeri esemény; naponta megtapasztalhatjuk. [11] Kérnyárgnunk kell az Áshoz ezért a keresztségért, mert ez ad erőt az egyháznak a bizonyásgtevéshez és az evangélium hirdetéséhez. Ehhez az szakságes, hogy Állandán alírendeljük az életünket Istennek, teljesen Krisztusban maradunk, és bálcsestet körjünk tőle képességeink felismeréséhez (Jak 1:5).

A Szent-rás tanulmányozása. Ha imádkozva tanulmányozzuk azt, amit az Ástamentum a lelki ajándékokról tanít, akkor a Szentlélek megmutatja, milyen szolgálatot színt nekünk. Fontos hinnünk, hogy Isten legalább egy képességet adott nekünk, amit az Ő szolgálatában kell használnunk.

Készség a Gondviselés vezetésének elfogadására. Nem nekünk kell használnunk a Lelket, hanem Ő használ bennünket, mert Isten az, aki népben élzöbreszti... az akarást és a cselekvést is, az ő tetszésének megfelelően" (Fil 2:13 - Áj prot. ford.). Kíválgunk, hogy a szolgálatnak abban az Ágában dolgozhatunk, amelyet a gondviselő Isten megmutat. Alkalmat kell adnunk Istennek arra, hogy mások keresztül vegye igénybe a segétségünket. Készen kell állnunk arra, hogy a

gyakran lekezesben jelentkező szokások szerint cselekedjünk. Ne féljünk megpróbálni a dolgokat, és nyugodtan tájékozódhatjuk a segítségünket igénylőket tájékoztatásunkról és tapasztalatainkról.

Minősítés az egyház

szövegéről. Mivel

Isten ezeket az ajándékokat egyháza számára adja, ezért ajándékaink minősítése első soron Krisztus testének feladata, és nem a saját érdekeinké. Az ember sokszor nehezebben ismeri fel a saját kárpességeit, mint másokét. Nemcsak meg kell hallgatnunk, amit mások mondanak a kárpességeinkről, hanem az is fontos, hogy felismerjük és elismerjük azokat a kárpességeket, amelyeket Isten másoknak adott.

Nincs annál lelkesítőbb és

boldogabb tudat, mint az, hogy a Gondviselés által nekünk szánt helyet vagy szolgálatot betölthetjük. Mennyi áldásban van részesünk, ha Isten szolgálatában használjuk azt a kárpességet, amit Krisztus a Szentlélek által adott nekünk! Krisztus nagyon szeretne kegyelmi ajándékait részesíteni bennünket. Fogadjuk el hávasájt ma, és lássuk meg, mit tehetnek ajándékai a Lélekkel betöltött életben!

Á

Lábjegyzet

1.

Á

Lásd például White: Krisztus példázata, 224-225.

oldal. Nem mindig tudunk könnyen látni a természetfeletti, az örökéleti és a szerzett kárpességek között. Sokszor úgy tűnik, hogy a Lélek által vezetett emberekben ezek a kárpességek egybeolvadnak.

2.

Â

Lásd Richard Hamill: "Spiritual Gifts in the Church Today", Ministry, 1982. július, 15-16. oldal

3.

Â

A szeretet a legfőbb ajándék, mert minden ajándék tőle jön (Jn 1:17). A szeretet a Lélek gyümölcse (Gal 5:22), de nem olyan ajándék, hogy a Szentlélek csak egyes hívőknek adja, hanem valamennyiünknek. Mindenkinek szól az, hogy "őrizgetek a szeretetre" (1Kor 14:1, új prot. ford.).

4.

Â

SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6/778. oldal

5.

Â

White, "Appeals for Our Mission" in Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists (Basel, Switzerland: Imprimeria Polyglotte, 1886), 291. oldal. Vö. Rex D. Edwards, A New Frontier - Every Believer a Minister [Mountain View, CA; Pacific Press, 1979], 58-73. oldal).

6.

Â

Vö. J. David Newman, "Seminar in Spiritual Gifts", kiadatlan kézirat, 3. oldal

7.

Â

Ennek az állapotnak a komolyságát írja le White, "Home Discipline", Review and Herald, 1882. június 13. [1] oldal

8.

Â

Bible Commentary, jav. kiad., 5/511. oldal

9.

Â

Don Jacobsen, "What Spiritual Gifts Mean to Me", Adventist Review, 1986. december 25., 12. oldal

10.

Á

Lásd Roy C. Naden, *Discovering Your Spiritual Gifts* (Berrien Springs, MI; Institute of Church Ministry, 1982); Mark A. Finley, *The Way to Adventist Church Growth* (Siloam Springs, AR; Concerned Communications, 1982); C. Peter Wagner, *Your Spiritual Gifts Can Help Your Church Grow* (Glendale, CA; Regal Books, 1979)

11.

Á

White: Az apostolok tettei, 33-34. oldal;
White, *Counsels to Parents, Teachers and Students* (Mountain View, CA; Pacific Press, 1943), 131. oldal